

VORI, Z MEHKO ROČICO POBOŽA OVČKO
IN KRAVICO IN OSLIČKA.

PA SE OGLASI PASTIRČEK, KI KLEČI
PRED HLEVČKOM:

»POVEJ PA ŠE TI, MARJANICA, KAJ BOŠ
PA TI DALA LJUBEMU JEZUŠČKU?«

MARJANICA SE ZAMISLI, POGLEDA MA-
LEMU JEZUŠČKU V SVETI OBRAZ, PA OD-
GOVORI:

»SVOJE SRCE MU DAM. IN RADA GA IMAM!«

NATO POKLEKNE PRED JASLICAMI, SKLENE ROČICI IN
MOLI:

»JEZUŠČEK NA SLAMICI
PRI SVETI BOŽJI MAMICI,
KI TE NOCOJ RODILA JE:
PRISRČNO LJUBIM TE!«

Karel Mausser

Božični spomin

Dobro se spomnim, kar ded nam je pravil,
ko smo sedeli pri peči vsi tihi.
Ura tiktakala le je na steni,
vmes so oglašali naši se vzdih.

»Zdaj, otročiči, bo Bogec zajokal,
le počakajte, da polnoč bo bilo.
Takrat se v mestu bo betlehemskem
znova nam Dete božje rodilo.«

In smo čakali, čakali, čakali,
kdaj bodo udarci polnočni odbili.
Čudna svetloba obdala je hišo —
zjutraj pri peči smo se prebudili...